

Pagaidu versija

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2019. gada 14. martā (*)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Sociālais nodrošinājums – Nolīgums starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvību pārvietošanās – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 3. pants – Jomas, uz kurām attiecas šī regula – Tās sociālās iemaksas par ienākumiem no pašuma, ar ko apliek Francijas rezidentu, kurš ir Šveices sociālās nodrošinājuma sistēmas dalībnieks – Maksājumi, ar kuriem tiek finansēti divu veidu Valsts fonda līdzatbildēji par patstāvīgu administratīvie pabalsti – Tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar noteiktām sociālās nodrošinājuma jomām – Sociālās nodrošinājuma sistēmu koordinācija – Pieprasītāja personisko vajadzību individuāls izvērtējums – Pieprasītāja mantiskā stāvokļa ņemšana vērā, nosakot pabalstu apmēru

Lietā C-372/18

par līgumu sniegt prejudiciālu nolikumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *cour administrative d'appel de Nancy* (Francija) iesniedza ar lūgumu, kas pieņemts 2018. gada 31. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 7. jūnijā, tiesvedībā

Ministre de l'Action et des Comptes publics

pret

Raymond Dreyer un viņa laulāto,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], tiesneši E. Levits un K. Vajda [*C. Vajda*] (referenti),

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ģemot vērā rakstveida procesū,

ģemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *R. Dreyer* un viņa laulātais vērā – *J. Schaeffer*, *avocat*,
- Francijas valdības vērā – *D. Colas* un *R. Coesme*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vērā – *D. Martin* un *M. Van Hoof*, pārstāvji,

ģemot vērā pāc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lūgumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Sprīdums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.) 3. pantu.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā, kurā *Ministre de l'Action et des Comptes publics* [Publiskās pārvaldes un publisko izdevumu ministrs] (Francija) ir vērsies pret R. Dreyer un viņa laulāto, Francijas fiskālajiem rezidentiem un Šveices sociālās nodrošinājuma sistēmas dalībniekiem (turpmāk tekstā – “Dreyer laulātais pāris”) saistībā ar iemaksām un maksājumiem, kuri šīm personām tika piemēroti par 2015. gadā gētajiem ienākumiem no kapitāla pieauguma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Nolīgums par personu brīvību pārvietošanos

3 Eiropas Kopiena un tās dalībvalstis, no vienas puses, un Šveices Konfederācija, no otras puses, 1999. gada 21. jūnijā parakstīja septiņu nolīgumu, tostarp Nolīgumu par personu brīvību pārvietošanos (OV 2002, L 114, 6. lpp.; turpmāk tekstā – “Nolīgums par personu brīvību pārvietošanos”). Ar Padomes un – attiecībā uz Nolīgumu par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību – Komisijas Lēmumu 2002/309/EK, Euratom (2002. gada 4. aprīlis) par septiņu nolīgumu noslēgšanu ar Šveices Konfederāciju (OV 2002, L 114, 1. lpp.) šie septiņi nolīgumi Kopienas vārdā tika apstiprināti un stājās spēkā 2002. gada 1. jūnijā.

4 Saskaņā ar Nolīguma par personu brīvību pārvietošanos preambulu līgumslēdzējas puses ir “apņēmušās īstenot personu brīvību pārvietošanos starp tām, pamatojoties uz noteikumiem, kurus piemēro Eiropas Kopienā”.

5 Šis nolīguma 8. pants “Sociālās nodrošinājuma sistēmu saskaņošana” ir paredzēts:

“Līgumslēdzējas puses saskaņā ar II pielikumu paredz sociālās nodrošinājuma sistēmu saskaņošanu, lai jo īpaši:

- a) nodrošinātu vienādu attieksmi;
- b) noteiktu piemērojamos tiesību aktus;
- c) veiktu kopsummas aprēķināšanu, lai iegūtu un saglabātu tiesības uz pabalstiem un uz šādu pabalstu aprēķināšanu, ņemot vērā visus laikposmus, ievērojot attiecīgo valsts tiesību aktus;
- d) izmaksātu pabalstus personām, kas uzturas Līgumslēdzēju pušu teritorijā;
- e) veicinātu savstarpējo administratīvo palīdzību un sadarbību starp iestādēm un struktūrām.”

6 Minētā nolīguma II pielikuma, kas ir grozīts ar Apvienotās komitejas, kura ir izveidota saskaņā ar šo nolīgumu, 2012. gada 31. marta Lēmumu Nr. 1/2012 (OV 2012, L 103, 51. lpp.), 1. pants ir formulēts šādi:

“1. Attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordināciju līgumslēdzēju puses vienojas par to, ka tās savstarpējo Eiropas Savienības tiesību aktus, uz kuriem sniegtas atsaucenes un kuros izdarīti grozījumi šā pielikuma A iedaļā, vai šādiem tiesību aktiem līdzvērtīgus noteikumus.

2. Šā pielikuma A iedaļā minētajos tiesību aktos lietoto terminu “dalībvalsts(īs)” saprot tādējādi, ka papildus valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Savienības attiecīgās tiesību akti, tajā ir ietverta arī Šveice.”

7 Minēta pielikuma A iedaļā tostarp ir ietverta atsauce uz Regulu Nr. 883/2004.

Regula Nr. 883/2004

8 Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. un 3. punkts ir paredzēts:

“1. Šā regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

- a) slimības pabalsti;
- b) maternitātes un līdzvērtīgi paternitātes pabalsti;
- c) invaliditātes pabalsti;
- d) vecuma pabalsti;
- e) apgādnieka zaudējuma pabalsti;
- f) pabalsti sakarā ar nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām;
- g) apbedīšanas pabalsti;
- h) bezdarbnieka pabalsti;
- i) pirmspensijas pabalsti;
- j) ģimenes pabalsti.

[..]

3. Šā regula attiecas arī uz ģimējiem naudas pabalstiem, kas nav balstīti uz iemaksām un uz kuriem attiecas 70. pants.”

9 Šo noteikumu 11. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Personas, uz kurām attiecas šā regula, ir pakāutas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.”

Francijas tiesību normas

10 *Code général des impôts* [Vispārējais nodokļu kodekss] L. 1600-0 F bis pants, redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīmenī, ir noteikts:

“I. – Sociālā iemaksa par ienākumiem no ģimējuma tiek aprēķināta atbilstoši Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 245-14. pantam.

[..].”

11 *Code de la sécurité sociale* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa] L. 245?16. pant?, redakcij?, kas ir piemērojama pamatliet?, ir noteikts:

“I. – L. 245?14. un L. 245?15. pant? min?to sociālo iemaksu likme ir 4,5 %.

II. – Ieņēmumi no I daļ? min?taj?m iemaks?m tiek novirz?ti š?di:

– da?a, kas atbilst 1,15 % likmei, tiek ieskait?ta *Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie* [Valsts fonds l?dzatbild?bai par patst?v?bu];

[..].”

12 *Code de l'action sociale et des familles* [Sociālo un ?imenes lietu kodeksa] L. 14?10?1. pant? ir noteikts:

“I. – Valsts fonda l?dzatbild?bai par patst?v?bu m?r?i ir š?di:

1° Daļ?ji finans?t izdevumus, kas saist?ti ar vec?ka gadag?juma cilv?ku un cilv?ku ar invalidit?ti patst?v?bas zaud?juma nov?ršanu un atbalsta sniegšanu dz?vesviet? un [sociāl?] iest?d?, k? ar? atbalst?t ?imenes apr?p?t?jus, vienl?dz?gi attiecoties pret vis?m attiec?gaj?m person?m vis? valsts teritorij?;

[..]

10° Daļ?ji finans?t ieguld?jumus, kas tiek veikti, lai nodrošin?tu atbilst?bu tehniskaj?m un droš?bas pras?b?m, moderniz?tu funkcion?l?s telpas, k? ar? paplašin?tu sociāl?s un medic?niski sociāl?s iest?des un dienestus;

[..].”

13 Š? paša kodeksa L. 14?10?4. pants ir formul?ts š?di:

“Valsts fondam l?dzatbild?bai par patst?v?bu novirz?tos ieņēmumus veido:

[..]

2° Iemaksa, kas papildina Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 245?14. pant? min?to sociālo iemaksu, un iemaksa, kas papildina š? paša kodeksa L. 245?15. pant? min?to sociālo iemaksu. Papildu iemaksas tiek apr??in?tas, kontrol?tas, piedz?tas un t?s ir sedzamas saska?? ar tiem pašiem nosac?jumiem un atbild?bas noteikumiem, k?di tiek piem?roti sociālaj?m iemaks?m. To likme ir 0,3 %;

[..].”

14 Min?t? kodeksa L. 232?1. pant? ir noteikts:

“Ikvienai Francij? dz?vojošai vec?ka gadag?juma personai, kura nav sp?j?ga tikt gal? ar sek?m, ko ir rad?jis š?s personas fizisk? vai gar?g? st?vok?a izrais?ts daļ?js vai piln?gs past?v?bas zaud?jums, ir ties?bas uz personaliz?tu pabalstu patst?v?bas nodrošin?šanai, ar ko tiek segtas personai nepieciešam?s vajadz?bas.

Šis pabalsts, kurš vis? valsts teritorij? tiek noteikts p?c vien?diem nosac?jumiem, attiecas uz

personām, kurām, lai gan viņām ir tiesības saņemt tiem pienākošos aprūpi, ir nepieciešama palīdzība, lai viņi spētu īstenot pamatvajadzības, vai kuriem ir nepieciešama regulāra uzraudzība.”

15 Minutē kodeksa L. 2322. pantā ir noteikts:

“Personalizēts pabalsts patstāvības nodrošināšanai ir pabalsts natūrā, kuru, saņemot līgumu un ievērojot tiesību aktos noteiktas likmes, piešķir ikvienai personai ar likumgu patstāvīgo dzīvesvietu, kura atbilst noteiktajiem vecuma un patstāvības zaudējuma nosacījumiem, kas tiek izvērtēti, izmantojot valsts tiesību aktos noteiktu skalu.”

16 Sociālo un ģimenes lietu kodeksa L. 2324. pantā ir noteikts:

“Personalizēts pabalsts patstāvības nodrošināšanai ir kopējā palīdzības plāna daļa, no kuras tiek atskaitēts līdždalības maksājums.

Šis līdždalības maksājums tiek pārrēķināts katra gada 1. janvārī, ņemot vērā personas mantisko stāvokli, kas tiek noteikts saskaņā ar L. 1321. un L. 1322. panta nosacījumiem, un palīdzības plāna apmēru atbilstoši valsts noteiktajai likmei, kas tiek pārskatīta katra gada 1. janvārī, piemērojot L. 23231. pantu.

[..]”

17 Šī paša kodeksa L. 2451. pants ir formulēts šādi:

“1. – Ikvienai personai ar invaliditāti, kuras likumga patstāvīgā dzīvesvieta ir Francijas valsts pamatteritorijā, Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 7511. panta minētajās teritorijās vai Senpjūrā un Mikelonā un kuras vecums un invaliditāte atbilst likumā noteiktajiem ierobežojumiem vai kritērijiem, it paši ņemot vērā, kādas un cik nozīmīgas ir kompensājamās vajadzības attiecībā uz viņu dzīves mērķiem, ir tiesības uz pabalstu [invaliditātes] kompensāšanai, kas ir mantisks pabalsts, kuru, ņemot vērā saņēmēja izvēli, var sniegt natūrā vai izmaksēt naudā.

Ja persona atbilst vecuma kritērijiem, kas dod tiesības uz pabalstu, kurš ir paredzēts Sociālā nodrošinājuma kodeksa L. 5411. pantā, pabalsts [invaliditātes] kompensāšanai ir pieejams šī panta III daļā noteiktajā kārtībā.

Ja pabalsta [invaliditātes] kompensāšanai saņēmējam ir tiesības uz būtībā identisku sociālā nodrošinājuma pabalstu, tad šādi izmaksātie pabalsti tiek atskaitēti no pabalsta [invaliditātes] kompensāšanai summas atbilstoši kārtībai, kas tiek noteikta dekrētā.

[..]”

18 Minutē kodeksa L. 2456. pantā ir noteikts:

“Pabalstu [invaliditātes] kompensāšanai piešķir, izmantojot atkarībā no izdevumu veida noteiktas likmes un apmērus, ievērojot, ka pabalsta apmērs var būt atkarīgs no saņēmēja mantiskā stāvokļa. Apmaksāto izdevumu maksimālās summas, tarifi un likmes tiek noteiktas rēķojumā, ko izdod ministrs personu ar invaliditāti lietās. Šī pabalsta piešķiršanas kārtība un ilgums tiek noteikts dekrētā.

Šādi ienākumi ir izslēgti no mantiskajiem līdzekļiem, kurus ņem vērā, nosakot iepriekšējā daļā minēto pabalsta apmēru:

- ien?kumi, kas g?ti no profesion?l?s darb?bas;
- Visp?r?j? nodok?u kodeksa 81. panta 8. punkt? min?t?s ?slaic?g?s kompens?cijas, pabalsti un m?ža rentes, ko izmaks? nelaimes gad?jumu darb? upuriem vai to mantiniekiem;
- normat?vajos aktos noteikti pabalsti, kas aizst?j ien?kumus;
- ien?kumi, ko g?st laul?tais, dz?vesbiedrs, kopdz?ves partneris, apr?p?t?js, kurš nodrošina faktisku pal?dz?bu, dz?vodams attiec?g?s personas m?jokl?, un ar? ien?kumi, ko g?st vec?ki, ja attiec?g? persona dz?vo pie vi?iem;
- Visp?r?jais nodok?u kodeksa 199. panta I da?as 2. punkt? min?t?s m?ža rentes gad?jum?, ja persona ar invalidit?ti to ir izveidojusi pati sev vai to š?s personas lab? ir izveidojuši t?s vec?ki vai aizg?d?i, vecvec?ki, t?s br??i vai m?sa, vai b?rni;
- citi normat?vajos aktos noteikti specializ?ti soci?lie pabalsti.”

Pamatlieta un prejudici?lais jaut?jums

19 *Dreyer* laul?tais p?ris ir Francijas valstspieder?gie, kuru dz?vesvieta un fisk?l? rezidence ir Francij?. *R. Dreyer*, kurš šobr?d ir pension?jies, visu savu profesion?l? darba m?žu ir pavad?jis Šveic?, un gan vi?š, gan vi?a laul?t? ir Šveices soci?l? nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki.

20 Ar 2016. gada 31. oktobra nodok?a pazi?ojumu, kas tika apstiprin?ts ar 2016. gada 6. decembra l?mumu, Francijas nodok?u iest?de uzdeva *Dreyer* laul?tajam p?rim veikt visp?r?jo soci?lo iemaksu, soci?l? par?da samazin?šanas iemaksu, soci?lo iemaksu un t? papildiemaksu, k? ar? solidarit?tes maks?jumu (turpm?k tekst? – “str?dus iemaksas un maks?jumi”) par 2015. gad? Francij? g?tajiem ien?kumiem no kapit?la pieauguma. Ar tiem ir paredz?ts finans?t š?dus tr?s Francijas fondus – *Fonds de solidarité vieillesse* [Vecuma solidarit?tes fondu] (turpm?k tekst? – “FVS”), *Caisse d’amortissement de la dette sociale* [Soci?l? par?da samazin?šanas fondu] (turpm?k tekst? – “CADES”) un *Caisse nationale de solidarité pour l’autonomie* [Valsts fondu l?dzatbild?bai par patst?v?bu] (turpm?k tekst? – “CNSA”).

21 ?emot v?r?, ka *FSV*, *CADES* un *CNSA* administr?tie un no str?dus iemaks?m un maks?jumiem finans?tie pakalpojumi ir uzskat?mi par soci?l? nodrošin?juma pabalstiem, *Dreyer* laul?tais p?ris v?rs?s *tribunal administratif de Strasbourg* [Strasb?ras Administrat?vaj? ties?] (Francija), apgalvodami, ka vi?iem š?s iemaksas un maks?jumus nevarot piem?rot, jo atbilstoši Regul? Nr. 883/2004 nostiprin?tajam principam, saska?? ar kuru personas tiek pak?autas tikai vienas dal?bvalsts soci?l? nodrošin?juma ties?bu aktiem, vi?iem k? Šveices soci?l?s nodrošin?juma sist?mas dal?bniekiem neesot j?veic iemaksas Francijas soci?l? nodrošin?juma sist?m?. Ar 2017. gada 11. j?lija spriedumu *tribunal administratif de Strasbourg* apmierin?ja *Dreyer* laul?t? p?ra pras?bu un atbr?voja vi?us no str?dus iemaks?m un maks?jumiem.

22 Publisk?s p?rvaldes un publisko l?dzek?u ministrs šo spriedumu p?rs?dz?ja iesniedz?jties? *cour administrative d’appel de Nancy* [Nans? Administrat?vaj? apel?cijas ties?] (Francija).

23 Š? tiesa vispirms piekrita *tribunal administratif de Strasbourg*, apstiprin?dama, ka *Dreyer* laul?tais p?ris ir j?atbr?vo no t?m str?dus iemaks?m un maks?jumiem, kas tiek veiktas *FSV* un *CADES*, proti, no visp?r?j?s soci?l?s iemaksas, soci?l? par?da samazin?šanas iemaksas, solidarit?tes maks?juma un da??ji no soci?l? maks?juma. Iesniedz?jtiesa uzskat?ja, ka š?m str?dus iemaks?m un maks?jumiem nep?rprotami ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar k?du soci?l? nodrošin?juma jomu un t?d?? uz tiem attiecas Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punkt? paredz?tais princips, saska?? ar kuru personas tiek pak?autas tikai vienas dal?bvalsts soci?l?

nodrošinājuma tiesību aktiem. Tā kā *Dreyer* lūgtais pāris ir Šveices sociālā nodrošinājuma sistēmas dalībnieki, atbilstoši 2015. gada 26. februāra sprieduma *Ruyter* (C-623/13, EU:C:2015:123) judikatūrai viņiem nevar uzlikt par pienākumu veikt sociālās iemaksas un maksājumus, ar kuriem tiek finansēta Francijas sociālā nodrošinājuma sistēma.

24 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai var uzskatīt, ka sociālā nodrošinājuma pabalsti Regulas Nr. 883/2004 izpratnē tiek finansēti ar? ar tām strādus iemaksām un maksājumiem, kas tiek iemaksāti CNSA, proti, ar daļu no sociālā maksājuma un papildiemaksas, un ka tādējādi tiem ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar kādu sociālā nodrošinājuma jomu.

25 Šajā ziņā iesniedzējtiesa atgādina, atsaukdamās uz 2006. gada 21. februāra sprieduma *Hosse* (C-286/03, EU:C:2006:125) 37. punktu, ka atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai pabalstu var uzskatīt par “sociālā nodrošinājuma pabalstu”, ja tas, pirmkārt, saņēmējiem tiek piešķirts likum? noteikt? gadījum? bez individuāla un diskrecionāra personisko vajadzību izvērtējuma un, otrkārt, ja tas attiecas uz kādu no riskiem, kas ir skaidri uzskaitīti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā.

26 Iesniedzējtiesa uzskata, ka abi CNSA pabalsti, kuri daļēji tiek finansēti no strādus iemaksām un maksājumiem, proti, personalizētais pabalsts patstāvīgas nodrošināšanai (turpmāk tekst? – “APA”) un pabalsts invaliditātes kompensāšanai (turpmāk tekst? – “PCH”), atbilstot iepriekšēj? punkt? minētajam otrajam nosacījumam. Toties iesniedzējtiesa v?las noskaidrot, vai var uzskatīt, ka pilnībā tiek izpildīti pirmais nosacījums. Faktiski, lai gan iesniedzējtiesa ir konstatējusi, ka APA un PCH tiek piešķirti likum? noteikt? gadījum? bez diskrecionāra personisko vajadzību izvērtējuma, minētās tiesas viedoklis sakrīt ar Publiskās p?rvaldes un publisko l?dzekļu ministra argumentu, saskaņā ar kuru nevarot uzskatīt, ka APA un PCH tiek piešķirti bez personisko vajadzību individuāla izvērtējuma, jo šo pabalstu apmērs ir atkarīgs no saņēmēja mantisk? stāvokļa vai tam tiek pielikti.

27 Šādos apstākļos *cour administrative d'appel de Nancy* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai iemaksas [CNSA], no kurām tiek daļēji finansēti [APA un PCH], ir uzskatāmas par tādām, kurām ir tieša un pietiekami atbilstoša saikne ar kādu no Regulas [Nr. 883/2003] 3. pant? uzskaitītajām sociālā nodrošinājuma jomām, un vai tās ietilpst šīs regulas tvērumā tādēļ vien, ka šie pabalsti atbilst kādam no minētaj? 3. pant? uzskaitītajiem riskiem un tiek piešķirti likum? noteikt? gadījum? bez jebkāda diskrecionāra izvērtējuma?”

Par prejudiciālo jautājumu

28 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa b?tībā v?las noskaidrot, vai Regulas Nr. 883/2004 3. pants ir jāinterpret? tādējādi, ka, lai tādus pabalstus kā APA un PCH klasificētu kā “sociālā nodrošinājuma pabalstus” šīs normas izpratnē, tos var uzskatīt par tiem, kuri tiek piešķirti bez saņēmēja personisko vajadzību individuāla izvērtējuma, lai gan šo [pabalstu] apmērs ir atkarīgs no saņēmēja mantisk? stāvokļa vai tam tiek pielikti.

29 Vispirms ir jānorāda, ka Nolīguma par personu brīvu p?rvietošanas 8. pant? ir noteikts, ka līgumslēdz?jas puses saskaņā ar minēt? nolīguma II pielikumu paredz sociālā nodrošinājuma sistēmā saskaņošanu tostarp ar mērķi noteikt piemērojamās tiesību aktus un izmaksēt pabalstus personām, kas uzturas līgumslēdzēju pušu teritorijā. Tomēr minēt? nolīguma II pielikuma A iedaļas 1. punkt? ir paredzēts, ka līgumslēdz?jas puses savstarpēji piemēro Regulu Nr. 883/2004. Tādēļ, t? kā saskaņā ar minēt? nolīguma II pielikuma 1. panta 2. punktu “š? pielikuma A iedaļā minētajās tiesību aktos lietoto terminu “dalībvalsts(īs)” saprot tādējādi, ka papildus valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Savienības attiecīgās tiesību akti, taj? ir ietverta arī Šveice”,

š?s regulas noteikumi attiecas ar? uz Šveices Konfeder?ciju (spriedums, 2018. gada 21. marts, *Klein Schiphorst*, C?551/16, EU:C:2018:200, 28. punkts).

30 Š?dos apst?k?os pras?t?ju pamatliet? – dal?bvalsts valstspieder?go, kuri ir Šveices soci?l?s nodrošin?juma sist?mas dal?bnieki, – situ?cija ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piem?rošanas jom? (p?c analo?ijas skat. spriedumu, 2018. gada 21. marts, *Klein Schiphorst*, C?551/16, EU:C:2018:200, 29. punkts).

31 Attiec?b? uz uzdot? jaut?juma b?t?bu ir j?atg?dina, ka atš?ir?ba starp pabalstiem, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 883/2004 piem?rošanas joma, un pabalstiem, uz kuriem t? neattiecas, pamatojas galvenok?rt uz katra pabalsta b?tiskaj?m paz?m?m, it ?paši uz t? m?r?iem un pieš?iršanas nosac?jumiem, nevis uz to, vai pabalsts valsts ties?bu akt? ir vai nav kvalific?ts k? soci?l? nodrošin?juma pabalsts (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 1998. gada 5. marts, *Molenaar*, C?160/96, EU:C:1998:84, 19. punkts; 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slov?kija, C?433/13, EU:C:2015:602, 70. punkts, un 2018. gada 25. j?lijs, A (pal?dz?ba personai ar invalidit?ti), C?679/16, EU:C:2018:601, 31. punkts).

32 No Tiesas past?v?g?s judikat?ras ar? izriet, ka pabalstu var uzskat?t par “soci?l? nodrošin?juma pabalstu”, ja tas, pirmk?rt, sa??m?jiem tiek pieš?irts bez individu?la un diskrecion?ra personisko vajadz?bu izv?rt?juma likum? noteikt? gad?jum? un, otrk?rt, ja tas attiecas uz riskiem, kas ir skaidri uzskait?ti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkt? (šaj? noz?m? it ?paši skat. spriedumus, 1985. gada 27. marts, *Hoeckx*, 249/83, EU:C:1985:139, 12.–14. punkts; 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slov?kija, C?433/13, EU:C:2015:602, 71. punkts, un 2018. gada 25. j?lijs, A (pal?dz?ba personai ar invalidit?ti), C?679/16, EU:C:2018:601, 32. punkts).

33 Attiec?b? uz iepriekš?j? punkt? min?to pirmo nosac?jumu ir j?atg?dina, ka tas ir izpild?ts, ja pabalsts tiek pieš?irts, ?emot v?r? objekt?vus krit?rijus, kuri, ja tie ir izpild?ti, rada ties?bas uz pabalstu, un kompetent? iest?de nevar ?emt v?r? citus personiskos apst?k?us (šaj? noz?m? it ?paši skat. spriedumus, 1992. gada 16. j?lijs, *Hughes*, C?78/91, EU:C:1992:331, 17. punkts; 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slov?kija, C?433/13, EU:C:2015:602, 73. punkts, un 2018. gada 25. j?lijs, A (pal?dz?ba personai ar invalidit?ti), C?679/16, EU:C:2018:601, 34. punkts).

34 Šaj? zi?? attiec?b? uz pabalstiem, kurus pieš?ir vai atsaka, ?emot v?r? sa??m?ja ien?kumus, Tiesa jau ir nospriedusi, ka š?du pabalstu pieš?iršana nav atkar?ga no personisko vajadz?bu individu?la izv?rt?juma, jo runa ir par objekt?viem un likum? noteiktiem krit?rijiem, kuri, ja tie ir izpild?ti, dod ties?bas uz šo pabalstu, ne?aujot kompetentajai iest?dei ?emt v?r? citus personiskos apst?k?us (šaj? noz?m? skat. spriedumus, 1993. gada 2. augusts, *Acciardi*, C?66/92, EU:C:1993:341, 15. punkts; 2006. gada 18. j?lijs, *De Cuyper*, C?06/04, EU:C:2006:491, 23. punkts, un 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slov?kija, C?433/13, EU:C:2015:602, 52. punkts).

35 Turkl?t Tiesa 2018. gada 25. j?lija sprieduma liet? A (pal?dz?ba personai ar invalidit?ti) (C?679/16, EU:C:2018:601) 38. punkt? ir preciz?jusi, ka, lai konstat?tu, ka ir izpild?ts š? sprieduma 32. punkt? min?tais pirmais nosac?jums, attiec?g?s pal?dz?bas sa??m?ja individu?lo vajadz?bu diskrecion?rajam nov?rt?jumam vispirms ir j?b?t saist?tam ar ties?b?m piepras?t attiec?go pabalstu. Šie apsv?rumi ir sp?k? *mutatis mutandis* attiec?b? uz pabalstu sa??m?ja personisko vajadz?bu individu?lo izv?rt?jumu, kuru veic kompetent? iest?de.

36 Saist?b? ar pamatliet? apl?kotajiem pabalstiem no Ties? iesniegtajiem lietās materi?liem izriet, ka ties?bas uz APA ir ikvienai vismaz 60 gadu vecumu sasniegušai personai, kura atbilstoši iepriekš noteiktiem krit?rijiem tiek uzskat?ta par t?du, kas ir zaud?jusi past?v?bu, un kuras likum?ga patst?v?g? dz?vesvieta ir Francij?. Savuk?rt ties?bas uz PCH pamat? ir ikvienai vismaz 60 gadu vecumu sasniegušai personai ar invalidit?ti, kuras likum?ga patst?v?g? dz?vesvieta ir Francij? un kuras invalidit?te atbilst iepriekš noteiktiem krit?rijiem. Netiek apstr?d?ts, ka abi

pabalsti tiek pieširti neatkarīgi no pabalsta pieprasītāja mantiskā stāvokļa. Lai arī mantiskais stāvoklis tiek ņemts vērā, nosakot saņēmējam izmaksas pabalsta faktiskā apmēru, no Sociālo un ģimenes lietu kodeksa L. 232⁴ un L. 245⁶. panta izriet, ka būtībā šo apmēru nosaka, balstoties uz objektīviem kritērijiem, kurus bez izšķirības piemēro visiem pabalsta saņēmējiem, ņemot vērā viņu mantisko stāvokli.

37 Tādējādi no šiem Sociālo un ģimenes lietu kodeksa noteikumiem izriet, ka saņēmēja mantiskā stāvokļa ņemšana vērā attiecas nevis uz tiesību saņemšanu APA un PCH, bet gan uz šo pabalsta aprēķināšanas kārtību, jo šie pabalsti tiek pieširti visos gadījumos, kad pabalsta pieprasītājs neatkarīgi no sava mantiskā stāvokļa ir izpildījis nosacījumus, kas dod tiesības saņemt šos pabalstus.

38 Atbilstoši iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem gadījumā, kad saņēmēja mantiskais stāvoklis tiek ņemts vērā vienīgi ar mērķi aprēķināt APA vai PCH faktiskā apmēru, balstoties uz objektīviem un normatīvos aktos noteiktiem kritērijiem, tas nav uzskatāms par šo saņēmēja personisko vajadzību individuālu izvērtējumu, ko veic kompetentā iestāde.

39 Pretī Francijas valdības rakstveida apsvērumos apgalvotajam ar to, ka APA un PCH piešķiršanas nolūkos ir nepieciešams izvērtēt pabalsta pieprasītāja pastāvības zaudējuma vai invaliditātes pakāpi, nebūt nenozīmē, ka tiek veikts šo pieprasītāja personisko vajadzību individuāls izvērtējums. Faktiski, kā tas izriet no Tiesā iesniegtajiem lietās materiāliem, “pastāvības zaudējumu” (APA gadījumā) un “invaliditāti” (PCH gadījumā) novērtē rīsts vai veselības aprūpes dienesta vai daudzdisciplīnu dienesta speciālists, ievērojot iepriekš noteiktas skalas, sarakstus un atskaites punktus, proti, tas tiek veikts atbilstoši šo sprieduma 34. punktā minētajai judikatūrai, balstoties uz objektīviem un normatīvos aktos noteiktiem kritērijiem, kuriem izpildoties, rodas tiesības saņemt attiecīgo pabalstu. Šādos apstākļos nevar piekrist, ka APA un PCH piešķiršana būtu atkarīga no pieprasītāja personisko vajadzību individuāla izvērtējuma šo sprieduma 32. punktā minētās judikatūras izpratnē.

40 Turklāt, un atkal pretī Francijas valdības rakstveida apsvērumos apgalvotajam, APA un PCH tūpat arī nevar tikt uzskatīti par “pašiem naudas pabalstiem, kas nav balstīti uz iemaksām” Regulas Nr. 883/2004 3. panta 3. punkta izpratnē. Faktiski, tā kā gan no iepriekšējiem apsvērumiem, gan no šo sprieduma 26. punktā atgādinātajiem iesniedzējtiesas konstatējumiem izriet, ka ir izpildīti šo sprieduma 32. punktā minētie abi kumulatīvie nosacījumi un gan APA, gan PCH tādējādi ir jākvalificē kā “sociālā nodrošinājuma pabalsti”, nav jāpārbauda, vai abi šie pabalsti var arī tikt uzskatīti kā “paši naudas pabalsti, kas nav balstīti uz iemaksām”, jo Tiesa jau ir nospriedusi, ka abas šīs kvalifikācijas ir savstarpīgi izslēdzošas (šajā nozīmā skat. spriedumus, 2006. gada 21. februāris, *Hosse*, C-286/03, EU:C:2006:125, 36. punkts, un 2015. gada 16. septembris, Komisija/Slovākija, C-433/13, EU:C:2015:602, 45. punkts).

41 ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild šādi: Regulas Nr. 883/2004 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai tūds pabalstus kā APA un PCH klasificētu kā “sociālā nodrošinājuma pabalstus” šīs normas izpratnē, tie ir jāuzskata par tiem, kuri tiek pieširti bez saņēmēja personisko vajadzību individuāla izvērtējuma, ja minētās personas mantiskais stāvoklis tiek ņemts vērā vienīgi ar mērķi aprēķināt attiecīgo pabalstu faktiskā apmēru, balstoties uz objektīviem un normatīvos aktos noteiktiem kritērijiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

42 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šo tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordināšanu 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai tādus pabalstus kā personalizētais pabalsts patstāvīgas nodrošināšanai un pabalsts invaliditātes kompensāšanai klasificētu kā “sociālās nodrošinājuma pabalstus” šīs normas izpratnē, tie ir jāuzskata par tiem, kuri tiek piešķirti bez saņēmēja personisko vajadzību individuāla izvērtējuma, ja minētās personas mantiskais stāvoklis tiek ņemts vērā vienīgi ar mērķi aprēķināt attiecīgo pabalstu faktisko apmēru, balstoties uz objektīviem un normatīvos aktos noteiktiem kritērijiem.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.